

ÇOCUK KLASİKLERİ

Kısaltılmış Metin

HEIDI

ÇEVİRİ: HADİYE DENİZ ÜLKER

JOHANNA SPYRI

MUNDI
ÇOCUK

JOHANNA SPYRI

HEIDI

Mundi Çocuk

Heidi, Johanna Spyri

Çeviri: Hadiye Deniz Ülker

Heidi

İlk baskı: Friedrich Andreas Perthes, Gotha, 1880

Bu çeviride kaynak alınan baskı: Whitman Publishing Co., 1916

© 2025, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Şubat 2025, İstanbul

Bu kitabın 1. baskısı 3 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Sevinç Sanem Erzurumlu

Editör: Ebru Arun

Düzeltili: Melis Oflas

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Sanat yönetmeni ve kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Baskı ve cilt: Yıldız Mücellit Matbaacılık ve Yayıncılık San. ve Tic. A.Ş.

Maltepe Mah., Gümüşsuyu Cad., Dalgıç Çarşısı, No: 3/4

Zeytinburnu/İstanbul

Sertifika No: 46025

ISBN 978-625-6324-74-9

MUNDİ KİTAP

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25, Sarıyer / İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

mundikitap.com

bilgi@mundikitap.com

Mundi Kitap, Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.'nin tescilli markasıdır.

Sertifika No: 43514

JOHANNA SPYRI
HEIDI

Çeviri
Hediye Deniz Ülker

JOHANNA SPYRI, asıl adı Johanna Louise Heusser. 1827'de İsviçre'de doğdu. Yazlarını kırsal kesimlerde geçirmiş, daha sonra bu yerleri kitaplarına aktarmıştır. 1880'de yayımlanan *Heidi*, yazarın en meşhur kitabıdır.

HADİYE DENİZ ÜLKER, 1983'te İstanbul'da doğdu. Saint Pulcherie Fransız Kız Ortaokulu'nu ve Saint Joseph Lisesi'ni bitirdi. İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde Sahne ve Gösteri Sanatları Yönetimi Bölümü'nden mezun olduktan sonra yine Bilgi Üniversitesi Kültürel İncelemeler Bölümü'nde "Modern Fantezi Edebiyatında Kahramanın Oedipal Yapısı" konulu tez çalışmasıyla yüksek lisansını tamamladı. 2010'dan beri kitap çevirmenliği yapmaktadır.

1. Bölüm

İLK TIRMANIŞ

Maienfeld, Alp Dağları'nın eteklerine kurulmuş şirin bir kasabaydı. Kasabadan çıkan ağaçlık patika, gitgide dikleşerek Alp Dağları'nın doruklarına yükseliyordu.

Güneşli bir haziran sabahıydı; uzun boylu, güçlü kuvvetli bir genç kız, elinden tuttuğu küçük kız çocuğuyla birlikte patikayı tırmanıyordu. Kırmızı yataklı ufaklık henüz beş yaşındaydı. Hava sıcak olmasına rağmen, iki kat elbise giymiş ve büyük kırmızı bir şalla sarılıp sarmalanmıştı. Ayağındaki koca botlarıyla dağa çıkan bir giysi yığınınını andırıyordu.

İkili yaklaşık bir saat tırmandıktan sonra, Dörfli isimli köye ulaştılar. Burası genç kızın memleketiydi. Neredeyse her evden birileri seslenerek ona selam veriyordu. Kız hem onlara cevap veriyor hem yoluna devam ediyordu. O sırada bir kadın seslendi: "Bekle Dete. Yukarı çıkıyorsan ben de seninle geleyim."

Genç kız beklemek için durunca, çocuk da hemen elini bırakıp yere oturdu.

“Yoruldu mu Heidi?” diye sordu Dete.

“Hayır ama çok sıcak,” diye cevapladı Heidi.

“Tüm gücünle kocaman adımlar atarsan bir saat içinde yukarıda oluruz,” diyerek küçük yol arkadaşını yüreklendirdi Dete.

Tombul, sevimli yüzlü bir kadın evinden çıkıp geldi. Dete’yle konuşa konuşa yürümeye başladılar. Heidi de kalkıp onların peşi sıra yürümeye koyuldu.

“Çocuğu nereye götürüyorsun Dete?” diye sordu yeni gelen kadın. “O, ölen kız kardeşinin kızı değil mi?”

“Evet,” diye onayladı Dete. “Onu Alp Amca’ya götürüyorum, artık onunla kalacak.”

“Çocuk dağın tepesinde Alp Amca’yla mı yaşayacak? Sen aklını mı kaçırdın Dete? Zaten o ihtiyar seni dinlemeden kapının önüne koyar, eminim!”

“Koyamaz! Heidi’ye bugüne kadar ben baktım. Büyükbabası olarak onun da bu çocuk için bir şeyler yapma vakti geldi!”

“Onu tanımıyormuş gibi konuşma! Alp Amca küçük bir çocuğa nasıl bakar! Sen nereye gideceksin Dete?”

“Frankfurt’ta harika bir eve gideceğim. Bir ailenin

yanında çok iyi bir iş buldum ve çocuğun beni engellemesini istemiyorum artık...”

“Zavallı çocuk, tek başına ne yapar! İhtiyarın orada ne yaptığını hiçbirimiz bilmiyoruz. Kimseyle konuşmuyor. Herkesten uzak duruyor. Kırk yılda bir elinde koca sopasıyla köye geldiğinde hepimiz ondan korkuyoruz. Kalın gri kaşları ve kaba sakalıyla korkunç görünüyor,” diye feryat etti Barbara.

“Bir şey olmaz, olursa da suçlusu ben değilim!” dedi Dete sert bir sesle.

“Keşke ihtiyarın başına neler geldiğini bilsek. Neden bu kadar öfkeli? Sen bir şeyler biliyor musun Dete?”

“Tabii ki biliyorum ama hakkında konuştuğumu duyarsa başım derde girer.”

Barbara, bir süre önce evlenip Dörfli’ye yerleşmişti. Köyde eskiden neler olduğunu bilmiyordu. Yaşlı adamın hikâyesini de çok merak ediyordu. Ama kimse ona anlatmamıştı. İnsanlar “Alp Amca” hakkında konuşmaya bile korkuyorlardı. Peki neden herkes ona “amca” diyordu? Bu adam tüm köyün amcası olmazdı! Barbara yavaşça Dete’nin koluna girdi, “Ne olur anlat bana, bu adam hep böyle miydi?” dedi tatlı bir sesle.

“Hep böyle miydi bilemem. Ben henüz 26 yaşındayım. O çok daha yaşlı. Ama kimseye söylemeyeceğine söz verersen, sana bildiklerimi anlatırım.”

“Aşk olsun Dete, biz burada dedikodu yapmayız. Üstelik ben sır saklamasını iyi bilirim,” dedi Barbara. Alınmıştı.

“Sakın unutma, söz verdin!”

Dete, anlatacaklarını yeğeninini duymasını istemiyordu. Etrafına bakındı ama kız ortada yoktu. İki kadın konuşurlarken Heidi'nin uzaklaştığını fark etmemişlerdi. Yanlarından ayrılalı epey zaman geçmiş olmalıydı. Patikada kimsecikler görünmüyordu.

“Bak işte orada!” diye bağırdı Barbara eliyle göstererek. “Çoban Peter ve keçileriyle birlikte dağa tırmanıyor. Bu çok iyi oldu, Peter ona göz kulak olur, biz de rahatça konuşuruz.”

“Buna gerek yok. Heidi çok akıllı bir çocuktur. Amcama çok iyi bir arkadaş olacak. Ne de olsa ihtiyarın bu dünyada o kulübe ve iki keçiden başka hiçbir şeyi kalmadı.”

“Eskiden zengin miydi?” diye sordu Barbara.

“Domleschg'de kocaman bir çiftliği varmış. Ama kötü alışkanlıkları ve tembelliği yüzünden her şeyini kaybetmiş. Annesi ve babası üzüntüden ölmüşler. O

da ortadan kaybolmuş. Yıllar sonra yanında oğlu Tobias'la geri dönmüş. Ama hakkındaki söylentiler yüzünden kimse onu istememiş. O da Domleschg'ten kaçıp Dörfli'ye geldi. Büyükannemin akrabası olduğu için onu ailemize kabul ettik. Kasabadaki herkes de amca demeye başladı. Dağa çıkınca da Alp Amca adını taktılar.”

“Peki Tobias'a ne oldu?” diye sordu Barbara meraklı bir sesle.

“Biraz sabırlı ol!” dedi Dete. “Sırayla anlatıyorum. Tobias marangozdu, köye geldiğinde kız kardeşim Adelheid'la evlendi. Çok mutluydular ama iki yıl sonra Tobias bir iş kazasında öldü. Zavallı Adelheid o gece üzüntüden hastalandı. İki hafta sonra onu da kaybettik. Köy halkı, ölümlerin Alp Amca'nın suçu olduğuna inanıyordu. Onun geçmişte yaptığı kötülüklerin cezasını bulduğunu düşündüler. Hatta bunu yüzüne söyleyenler bile oldu. O da köyü terk edip dağa çıktı. Bir daha da kimseyle konuşmadı. Annem Heidi'yi büyüttü. Geçen sene o ölünce de ben yanıma aldım.”

Konuşa konuşa yolu yarılamaşlardı. Eski ve neredeyse yıkılacak haldeki kulübeye vardıklarında, Barbara vedalaşıp ayrıldı.

Burası keçi çobanı Peter'in eviydi. On bir yaşındaki çocuk, her gün keçileri köyden alıp dağdaki otlaklara götürürdü. Babası iki yıl önce bir kazada ölmüştü. Annesi ve tüm köyün "büyükanne" diye çağırdığı, gözleri görmeyen anneanesiyle birlikte yaşıyordu. Peter'in diğer çocuklarla oynamaya zamanı olmazdı, tek arkadaşı keçilerdi.

Dete sabırsızlıkla çocukları beklemeye koyuldu. Peter keçilerini götürürken, Heidi de kalın giysileri içinde onu takip etmeye çalışıyordu. Hava çok sıcaktı. Küçük kız ince pantolonu ve çıplak ayaklarıyla zıplayarak koşan Peter'i ve incecik bacaklarıyla kolayca tırmanan keçileri çok kıskanmıştı. Birden yere oturdu. Ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardı. Elbiselerinden de kurtuldu. Rahatlamanın verdiği mutlulukla ellerini çırpı. Artık keçiler kadar hızlı koşabiliyordu. Heidi'yi incecik bir elbiseyle gören Peter gülümseyip arkasına baktı. Yerdeki elbiseleri görünce kendini tutamayıp güldü. Ama tek kelime etmedi.

Çocuklar kulübeye ulaştılar. Dete, Heidi'yi görünce feryadı bastı: "Heidi giysilerin nerede? Yeni ayakkabıların ve ellerimle diktiğim çorapların nereye gitti?"

"Oradalar, onlara ihtiyacım kalmadı..." dedi Hei-

di, yolun ortasındaki küçük yığını göstererek. Yaptığına hiç de pişman görünmüyordu.

“Seni küçük şaşal! Peter koş, gidip Heidi’nin elbiselerini geri getir,” diye bağırdı Dete.

“Zaten çok geç kaldım,” dedi Peter. Elleri cebinde öylece dikiliyordu, Dete’nin öfkesinden hiç de etkilenmemişti.

“Gidersen sana bunu veririm,” dedi Dete elindeki parlak bozuk parayı göstererek.

Peter büyük bir hızla aşağı koştu. Çok geçmeden de giysilerle geri döndü. Dete’nin verdiği parayı cebine attı. Elindeki giysi yığıyla onları takip etmeye koyuldu. Heidi keçilerle birlikte neşeye zıplıyordu. Kulübeye vardıklarında, Alp Amca kendi yaptığı bankta oturuyordu.

“Merhaba büyükbaba,” diye bağırdı Heidi.

“Ne büyükbabası?” dedi yaşlı adam sert bir sesle. Heidi, sert bakışları ve kocaman sakalıyla çok garip görünen adama gözünü kırpmadan baktı.

“Sana torununu getirdim Alp Amca,” dedi Dete.

“Onun burada ne işi var?” diye homurdandı yaşlı adam. Sonra arkada dikilmiş merakla olanları izleyen Peter’i gördü. “Ne dikiliyorsun! Çabuk git keçileri al,” diye bağırdı. Peter koşarak uzaklaştı.

Anne ve babasını kaybettikten sonra Alpler'de yaşayan dedesinin yanına taşınır küçük Heidi. Doğanın büyüleyici güzelliğiyle tanıştığı yeni bir hayata adım atar, çoban Peter'la arkadaş olur, çevresindekilere neşe saçar. Ancak Heidi'nin bu huzurlu düzeni, büyükşehre götürülmesiyle altüst olur. Yuvasına duyduğu özlemle mücadele ederken, hasta bir kız olan Clara'ya umut aşılama için bir yol bulmaya çalışır. Johanna Spyri'nin kalplere dokunan klasığı *Heidi*, doğanın iyileştirici gücü, sevgi, dostluk ve yuva kavramlarının gücüne dair eşsiz bir hikâye.

MUNDI
ÇOCUK

roman

8 yaş ve üzeri

mundikitap.com

f | @ | % mundikitap

ISBN 978-625-6324-74-1

9 786256 324749